

รายงานการประชุมพัฒนาศักยภาพกระบวนการร่วมมือ ร่วมใจ พัฒนาบ้านเกิด
วันที่ ๒๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ เวลา ๐๘.๔๐ น.
ณ มัสยิดป่าแตแตแร หมู่ ๒ บ้านเจาะกะพ้อใน ตำบลกะรุปี อำเภอกะพ้อ จังหวัดปัตตานี

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑	นายการียา	บงรู	๒๕ ม.๒ ตำบลกะรุปี อำเภอกะพ้อ จังหวัดปัตตานี
๒	นายมะรอสีดี	โต๊ะดีอแม	๓/๑ ม.๒ ตำบลกะรุปี อำเภอกะพ้อ จังหวัดปัตตานี
๓	นายซากิร	เจ๊ะเตะ	๑๑๔/๑ ม.๒ ตำบลกะรุปี อำเภอกะพ้อ จังหวัดปัตตานี
๔	นายอัสมัน	คอเลาะ	๑๒๐/๑ ม.๒ ตำบลกะรุปี อำเภอกะพ้อ จังหวัดปัตตานี
๕	นายอับดุลเลาะ	เจะแม	๖๖/๑ ม.๒ ตำบลกะรุปี อำเภอกะพ้อ จังหวัดปัตตานี
๖	นายซูไฮดี	มะบา	๗๘/๖ ม.๒ ตำบลกะรุปี อำเภอกะพ้อ จังหวัดปัตตานี
๗	นายมะดาราปี	การี	๔๗/๒ ม.๒ ตำบลกะรุปี อำเภอกะพ้อ จังหวัดปัตตานี
๘	นายสอและ	มะบา	๗๘/๖ ม.๒ ตำบลกะรุปี อำเภอกะพ้อ จังหวัดปัตตานี
๙	นายอิสมาแอ	สาและ	๔๕/๔ ม.๒ ตำบลกะรุปี อำเภอกะพ้อ จังหวัดปัตตานี
๑๐	นางสาวนาดีอเราะ	ปือราเฮงสุ	๖๓/๓ ม.๒ ตำบลกะรุปี อำเภอกะพ้อ จังหวัดปัตตานี
๑๑	นางสาวพารีด๊ะ	แตเมาะ	๑๒๓/๑ ม.๒ ตำบลกะรุปี อำเภอกะพ้อ จังหวัดปัตตานี
๑๒	นายสุกรี	มะบา	๘๐/๑ ม.๒ ตำบลกะรุปี อำเภอกะพ้อ จังหวัดปัตตานี
๑๓	นายรอมฎอน	ศรีทอง	๖๓/๔ ม.๒ ตำบลกะรุปี อำเภอกะพ้อ จังหวัดปัตตานี
๑๔	นายซูฟิวัน	ดาเลาะ	๑๒๐/๑ ม.๒ ตำบลกะรุปี อำเภอกะพ้อ จังหวัดปัตตานี
๑๕	นายสมาน	โต๊ะซีมัน	๖๗/๒ ม.๒ ตำบลกะรุปี อำเภอกะพ้อ จังหวัดปัตตานี
๑๖	นางสาวไซนะ	เลาะกะอะ	๗๕ ม.๒ ตำบลกะรุปี อำเภอกะพ้อ จังหวัดปัตตานี
๑๗	นายบาฮารี	แตเมาะ	๖๖/๓ ม.๒ ตำบลกะรุปี อำเภอกะพ้อ จังหวัดปัตตานี
๑๘	นายมะซาบีดี	ชีบะ	๘๗ ม.๒ ตำบลกะรุปี อำเภอกะพ้อ จังหวัดปัตตานี
๑๙	นายอัสรี	ปือราเฮง	๔๖/๙ ม.๒ ตำบลกะรุปี อำเภอกะพ้อ จังหวัดปัตตานี
๒๐	นายอาลีฮัส	ชีบะ	๖๙/๑ ม.๒ ตำบลกะรุปี อำเภอกะพ้อ จังหวัดปัตตานี

เริ่มประชุม เวลา ๐๘.๔๐ น.

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งที่ประชุมทราบ

นายเจะยะโกะ ชีบะ ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ ๒ บ้านเจาะกะพ้อใน ประธานที่ประชุม ได้แจ้งที่ประชุมให้ทราบ ดังนี้

-การจัดการขยะในพื้นที่ของเราเป็นสิ่งที่สำคัญที่ทุกคนต้องร่วมมือกันช่วยกันแก้ไข เพราะปัญหาขยะในชุมชนของเราต้องมาให้ความสำคัญเพราะหากมีขยะปริมาณมหาขึ้นอาจจะให้ระบบสุขภาพในชุมชนของเรามีการเกิดโรคระบาดได้ เพราะฉะนั้นเราในฐานะเยาวชนต้องช่วยกัน เดียวจะบอกวิธีการจัดการขยะของพื้นที่อื่น ๆ ที่ประสบความสำเร็จแล้ว

“คนเกาะสมุยประท้วงยึดเยื่อปิดถนนทางเข้าออกโรงเผาขยะเนื่องจากเตาเผาเสียจนมีกองขยะที่ไม่ได้กำจัดมารวม ๒ ปี ส่งกลิ่นเหม็นรุนแรงและมีน้ำเน่าเสียไหลสู่แหล่งน้ำชุมชน” ถึงแม้จะดำเนินการซ่อมโรงงานเผาขยะเจ้าปัญหาที่สมุยเรียบร้อยแล้ว แต่ประเด็นปัญหานี้ยึดเยื่อมานานถึงสองปีกว่าจะได้รับการแก้ไข ขณะที่ปัญหาเก่าดูเหมือนจะถูกแก้ไขไปอย่างขอไปที

การคัดแยกขยะ ณ แหล่งกำเนิด

หัวใจสำคัญของการแก้ปัญหาขยะที่ทุกคนสามารถทำได้นี่เป็นสิ่งที่ **ชุมชนบ้านพักทหารหนองไผ่ล้อม ของกองทัพภาคที่ ๒** นำมาใช้และจัดการคัดแยกขยะอย่างเป็นระบบ โดยคัดแยกขยะมูลฝอยออกเป็นขยะอินทรีย์ ขยะทั่วไป ขยะรีไซเคิล และขยะอันตราย และดำเนินการรีไซเคิลครบวงจรอย่างมีประสิทธิภาพ ถือหลักการกำจัดขยะจากแหล่งกำเนิดต้นทาง ลดปริมาณขยะ และนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ หรือเรียกว่าขยะรีไซเคิล เป็นการเพิ่มรายได้ให้กับชุมชนอีกด้วย เช่นเดียวกับที่ **ชุมชนอยู่เย็น อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี** ซึ่งนำเอาโครงการชุมชนปลอดขยะ (Zero Waste) มาใช้และสามารถจัดการขยะในชุมชนได้เกือบทั้งหมด รวมถึงนำขยะกลับมาใช้ใหม่ในหลายรูปแบบ โดยมีการจัดตั้งศูนย์คัดแยกขยะรีไซเคิล การผลิตน้ำหมักจากขยะอินทรีย์ การผลิตปุ๋ยอินทรีย์จากเศษผักและเศษอาหาร ซึ่งได้จากตลาดสดที่อยู่ใกล้ชุมชน เป็นการนำวัสดุเหลือใช้มาใช้ใหม่เพื่อทำให้ชุมชนได้รับประโยชน์สูงสุด

การลดขยะที่ตัวเราเอง

ปัญหาขยะไม่ได้เกิดขึ้นเพราะเทคโนโลยี แต่เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากเราทุกคน ดังนั้นสิ่งที่สำคัญไม่แพ้การคัดแยกขยะอย่างเป็นระบบ คือ การลดขยะที่ตัวเราเอง โดยมีหลายชุมชนที่นำแนวคิดนี้มาใช้ หรือที่รู้จักกันว่าเป็น “ชุมชนไร้ถัง” ดังเช่นที่ **ชุมชนเทศบาลตำบลอุโมงค์ จังหวัดลำพูน** โดยเดิมทีนั้นมีการจัดเก็บขยะโดยภาคเอกชนแล้วเกิดปัญหาขึ้นมากมาย จึงดำเนินการยกเลิกระบบถังขยะ ยกเลิกการเก็บค่าขยะ และเน้นหนักมาตรการทางสังคมให้สมาชิกในชุมชนร่วมมือกันลดขยะและคัดแยกขยะแทนการพึ่งพาเทคโนโลยี และยึดหลักผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย สำหรับเป็นมาตรการทางการคลังผ่านการจำหน่ายถุงขยะ แต่ปัจจัยสำคัญที่สุด คือ ผู้นำชุมชนมีการติดตามและสนับสนุนการคัดแยกขยะอย่างจริงจัง อีกชุมชนหนึ่งที่มีเอกลักษณ์อย่างชัดเจน คือ **ชุมชนตำบลเมืองแก จังหวัดบุรีรัมย์** ที่มีแนวคิด “ถังขยะไม่ใช่เครื่องประดับ” เริ่มดำเนินการตั้งแต่การตั้งคำถามเพื่อให้ชุมชนได้ร่วมคิดตามเกี่ยวกับขยะ ว่าขยะเกิดจากอะไร ใครมีหน้าที่กำจัดขยะ และวิธีกำจัดขยะที่ถูกต้องนั้นทำอย่างไร และเปิดโอกาสให้ชาวบ้านร่วมกันอภิปราย ระดมความเห็นกันว่าเราควรมีการจัดการอย่างไร จนได้เป็นข้อสรุปของการบริหารจัดการขยะอย่างมีศักยภาพ โดยได้กำหนดมาตรการช่วยกันกำจัดขยะในชุมชนร่วมกันว่า ชาวบ้านจะต้องมาช่วยกันกำจัดขยะในพื้นที่สาธารณะเดือนละ ๑ ครั้ง โดยแต่ละหมู่บ้านช่วยกันทำอย่างพร้อมเพียง

การเพิ่มมูลค่าให้กับสิ่งของที่เราไม่ต้องการ

แนวคิดเปลี่ยนขยะให้เป็นเงินนี่เป็นการปลูกฝังให้ประชาชนมองเห็นมูลค่าขยะของ **ร้านศูนย์บาท ศูนย์วัสดุรีไซเคิล กลุ่มอาชีพขาล้าง ชุมชนอ่อนนุช ๑๔ ไร่ เขตประเวศ กรุงเทพฯ** ซึ่งขณะนี้ได้ขยายส่งครุรีไซเคิลไปยังภาคเหนือแล้ว ร้านศูนย์บาททำหน้าที่เป็นคนกลางในการรับซื้อ และบริหารจัดการขยะ ภายในร้านมีสินค้าอุปโภคบริโภคเหมือนกับร้านขายของชำทั่วไป โดยให้คนในชุมชนนำขยะมาตีมูลค่าเป็นตัวเงิน และแลกเปลี่ยนเป็นสินค้าที่มีอยู่ภายในร้านโดยไม่ต้องใช้เงิน จากนั้นร้านศูนย์บาทที่เปรียบเสมือนธนาคารขยะจะนำขยะที่รับซื้อไปขาย ทำให้ร้านได้กำไรทั้งจากการ

ขายขยะ และการขายสินค้า ก่อนที่จะเกิดร้านศูนย์บาทขึ้นชุมชนแห่งนี้เคยประสบปัญหาการจัดการขยะเช่นเดียวกับชุมชนอื่นๆ แต่ในปัจจุบันนอกจากจะแก้ปัญหาขยะได้เป็นอย่างดีแล้ว ยังช่วยปลูกฝังจิตสำนึกในการแยกขยะ และเห็นคุณค่าของสิ่งของทุกชิ้นก่อนจะทิ้งอีกด้วย

มติที่ประชุม รับทราบ

นางมาสนะ ลาสะ ได้เสนอที่ประชุมให้ทราบ ดังนี้

สิ่งที่เราต้องจัดการขยะอีก ๑ ชนิด คือ ขยะเปียกเพราะแต่หลังคาบ้านเรือนมีกันทุกคน และต้องมีการจัดการที่ถูกต้อง อยากให้ทุกคนได้มีความรู้ในการจัดการขยะเปียกเพื่อให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในการคัดแยกขยะอินทรีย์หรือขยะเปียก และขยะรีไซเคิลในครัวเรือน ครัวเรือนมีสถานที่จัดการขยะอินทรีย์หรือขยะเปียก และขยะรีไซเคิลในครัวเรือนและประชาชนมีจิตสำนึกและมีส่วนร่วมในการคัดแยกขยะอินทรีย์หรือขยะเปียก และขยะรีไซเคิล ในครัวเรือน

มติที่ประชุม ให้เชิญวิทยากรมาสอนวิธีการจัดการขยะเปียก

นางสาวพาริตะ แดเมาะ ได้เสนอที่ประชุมให้ทราบ ดังนี้

อยากเสนอให้ที่ประชุมได้มีการคิดแผนการพัฒนาชุมชนในการจัดการขยะ เช่น การกำหนดโซนในการจัดการขยะ มีคนรับผิดชอบในการดูแลพื้นที่ให้มีความสะอาดมากขึ้น โดยการแบ่งโซน ให้ผู้ดูแลทุกคนได้รับผิดชอบกัน

มติที่ประชุม รับทราบ

นายอัสมัน ดอเลาะ ได้เสนอที่ประชุมให้ทราบ ดังนี้

๑. ประชาชนยังยึดติดกับการแก้ไขปัญหาขยะแบบเดิมๆ สถานที่มีกลิ่นเหม็น สกปรกไม่น่าชมมอง จนทำให้ไม่มีใครยอมที่จะให้มีการสร้างโรงกำจัดขยะในบริเวณใกล้เคียงกับที่ตนเองอยู่อาศัย เนื่องจากว่าก็ยังไม่มียี่สิบในประเทศไทย มีระบบจัดการขยะที่ประสบความสำเร็จ สะอาด สถานที่น่าชมมองอย่างที่ไปดูงานที่ต่างประเทศ
๒. เทศบาลไม่มีแหล่งกำจัดขยะเนื่องจากสาเหตุข้อแรก เพราะไม่รู้ว่าจะชี้แจงยังไงให้ประชาชนในพื้นที่เข้าใจ จึงต้องนำขยะไปทิ้งในพื้นที่ห่างไกล นอกพื้นที่ ในป่า สถานที่รกร้าง สร้างปัญหาให้กับชุมชนในพื้นที่นั้นๆตามมา
๓. ทุกคนยังมองไม่เห็นคุณค่าของขยะเพราะว่ามีมูลค่าเล็กน้อย ไม่ทราบว่าขยะบางชนิดมีมูลค่า เมื่อแยกขยะแล้วจะไปขายที่ไหนหรือมีวิธีใดบ้างที่จะจัดการขยะได้โดยเปลี่ยนให้เป็นรายได้เข้ามา
๔. เนื่องจากทางภาครัฐยังไม่มีสถานที่และวิธีการที่ถูกต้องในการแก้ไขปัญหาขยะ มีการกำจัดขยะที่สามารถรองรับการแยกขยะได้ จึงทำให้โครงการรณรงค์ให้ประชาชนคัดแยกขยะ ไม่ประสบความสำเร็จ เป็นเพียงแค่ไฟไหม้ฟางในช่วงต้นๆ แต่เมื่อประชาชนคัดแยกขยะแล้วกลับไม่มีการเก็บขยะแบบแยก เพื่อนำไปกำจัดอย่างถูกวิธี ขยะเศษอาหารถูกเก็บนำไปปนกับขยะทั่วไปเช่นเดิม๕. การหาวิธีการจัดการขยะยังไม่ลงลึกเพียงพอในการแก้ไขปัญหามาตามสถานที่อยู่อาศัยที่ต่าง ๆ กัน บ้านเรือน ตลาดสด อาคารพาณิชย์ โรงเรียน อาคารสูงอย่างโรงแรมและคอนโดมิเนียม ชุมชนชนบท บางที่สามารถกำจัดขยะได้ด้วยตัวเอง บางที่ทำได้เพียงแยกขยะ ทำให้แต่ละที่จะต้องมีวิธีการจัดการที่แตกต่างกัน เราส่งเสริมให้ประชาชนทำปุ๋ยจากขยะ แต่ผู้ที่อยู่อาศัยในอาคารสูง อาคารพาณิชย์ ไม่รู้ว่าเอาปุ๋ยไปใช้

ประโยชน์ได้อย่างไรเพราะไม่ได้มีพื้นที่ปลูกพืช นี่เป็นตัวอย่างชี้ให้เห็นอย่างง่าย ๆ ที่แสดงให้เห็นเด่นชัดถึงการใช้วิธีจัดการขยะอย่างไม่เหมาะสมกับสถานที่

๖.เทคโนโลยีที่ใช้กำจัดขยะ สามารถกำจัดขยะได้เฉพาะขยะแยกประเภท ไม่ว่าจะเป็นการทำปุ๋ยหมักจากขยะ การทำก๊าซชีวภาพจากขยะเศษอาหาร การนำขยะมาเผาเป็นพลังงานความร้อนเพื่อใช้ในการผลิตไฟฟ้า แต่ขยะที่เข้าสู่กระบวนการกำจัดยังไม่ได้แยกอย่างสมบูรณ์ ทำให้เทคโนโลยีดังกล่าวประสบปัญหาในการดำเนินการ

๗.การขัดผลประโยชน์ของกลุ่มผู้ฝังกลบขยะ โครงการใหม่ที่จะเกิดขึ้นเพื่อพัฒนาระบบกำจัดขยะจึงถูกระงับ ถูกต่อต้านจากชุมชนโดยมีผู้มีอิทธิพลที่เสียผลประโยชน์หนุนอยู่ภายหลัง

จากสาเหตุหลักๆเหล่านี้ทำให้การแก้ไขปัญหาขยะ ยังคงไม่มีความคืบหน้าและก่อให้เกิดปัญหาหนักขึ้นทุกวัน ดังนั้นแนวทางในการแก้ไขปัญหาขยะจึงต้องมีการปรับเปลี่ยน แนวทาง วิธีการ และเทคโนโลยีที่เหมาะสมในแต่ละพื้นที่ที่มีสถานที่แตกต่างกัน ใช้ลักษณะเด่นของแต่ละพื้นที่มาแก้ไขปัญหาเรื่องขยะ อย่างเช่น

๑.ในชุมชนที่ห่างไกลจากตัวเมือง มีพื้นที่เพาะปลูกทางการเกษตร เป็นชุมชนที่มีความต้องการปุ๋ยหมักจากขยะ เพราะต้องใช้ในการเพาะปลูก การใช้ปุ๋ยหมักจากขยะสามารถลดค่าใช้จ่ายในการใช้ปุ๋ยเคมี ซึ่งน่าจะมีการรวมกลุ่มของเกษตรกร เพื่อทำโครงการปุ๋ยหมักจากขยะสด ขยะเศษผักเศษอาหาร เพื่อความยั่งยืนในการทำเกษตร และเป็นการช่วยภาครัฐในการแก้ไขปัญหาขยะ สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับขยะ

๒.ในชุมชนเมืองใหญ่ มีปริมาณขยะเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะตลาดสด ตลาดค้าส่งสินค้าเกษตร เป็นแหล่งผลิตขยะที่สามารถย่อยสลายได้เป็นจำนวนมาก ซึ่งขยะที่ว่าเป็นวัตถุดิบชั้นดีในการนำมาผลิตปุ๋ยหมักเนื่องจากมีการเจือปนของขยะชนิดอื่นเช่นพลาสติก กระดาษ ขวดแก้ว น้อย หากมีการทำข้อตกลงร่วมในการส่งขยะที่คัดแยกแต่เศษผักเศษอาหารให้กับกลุ่มเกษตรกร ก็จะสามารถทำขยะที่เคยเป็นปัญหา เป็นประโยชน์ขึ้นมาได้

๓.การจัดพื้นที่ให้มีการรับซื้อขยะที่สามารถรีไซเคิลได้ ประจำเดือนตามชุมชนต่างๆ โดยขอความร่วมมือกับผู้ประกอบการค้าของเก่า เริ่มต้นโดยการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับทราบถึงราคาที่รับซื้อของขยะชนิดต่างๆ สถานที่รับซื้อ และวันเวลาที่จะมารับซื้อเป็นประจำ วิธีการนี้จะทำให้ผู้ค้าของเก่ามีผู้ใช้บริการมากขึ้น มีปริมาณขยะที่จะนำส่งโรงงานรีไซเคิลได้มากขึ้น ประชาชนมีรายได้มากขึ้นจากการแยกขยะและเก็บสะสมขยะเพื่อจำหน่าย เพิ่มรายได้ให้กับครอบครัว พลิกวิกฤตให้เป็นโอกาสในภาวะที่ข้าวของทุกอย่างมีราคาแพง

๔.บ้านที่อยู่อาศัย มีบริเวณบ้านที่เป็นสวน สามารถแยกขยะเศษอาหารกำจัดเองได้ โดยทำบ่อฝังย่อยสลายเศษอาหารได้ ทำให้ขยะที่จะทำการกำจัด ไม่มีขยะเศษอาหารปนอยู่ ไม่เกิดกลิ่นเหม็น ทำให้การแยกขยะเพื่อรีไซเคิลทำได้ง่ายและมีประสิทธิภาพ การแยกขยะที่ต้นทางสามารถทำได้ดีกว่าการแยกขยะที่ปลายทาง

๕.ผู้ที่อยู่อาศัยในอาคารสูงอย่าง อาคารพาณิชย์ ตึกแถว หอพัก คอนโดมิเนียม ผู้ที่อยู่อาศัยประเภทนี้ไม่สามารถกำจัดขยะด้วยตัวเองได้ เนื่องจากข้อจำกัดในพื้นที่ ผู้ที่พักอาศัยอยู่ในอาคารประเภทนี้ ทำได้เพียงแยกขยะระหว่างเศษอาหาร ขยะทั่วไปที่สามารถรีไซเคิลได้และไม่สามารถรีไซเคิลได้ ทางเทศบาลหากสามารถกำจัดแบบแยกประเภทได้ มีการทำปุ๋ยจากเศษอาหาร อาจจะทำการเก็บขยะแบบแยกประเภท เช่น แยกสีถุง ขยะที่ย่อยสลายได้

แยกถุงเป็นอีกสีหนึ่งเพื่อเทศบาลจะได้แยกจัดเก็บเพื่อไปทำปุ๋ยต่อไป ส่วนขยะทั่วไปที่ไม่สามารถย่อยสลายได้ จะแยกเก็บเป็นถุงดำเพื่อนำไปคัดแยกหรือกำจัดต่อไป

๖. การเริ่มทำการกำจัดแบบคัดแยก อาจจะเริ่มโดยจำกัดพื้นที่ก่อนเพื่อให้ง่ายต่อการเริ่มต้นประชาสัมพันธ์ อย่างเช่น การขอความร่วมมือกับ ตลาดสดแห่งใดแห่งหนึ่งก่อนเพื่อขอขยะที่คัดแยกเฉพาะเศษผักเศษอาหารเพื่อใช้ในการทำปุ๋ย โรงแรมแห่งใดแห่งหนึ่งเพื่อให้มีการคัดแยกขยะ ให้ห้องพักทุกห้องมีถังขยะแยกประเภทระหว่างขยะรีไซเคิลและขยะทั่วไปเพื่อรอกำจัด หมู่บ้านใดหมู่บ้านหนึ่งที่จะมีการเก็บขยะแบบแยกประเภท เกษตรกรกลุ่มหนึ่งเพื่อทำปุ๋ยหมัก เมื่อเริ่มต้นในจุดเล็กๆสำเร็จย่อมจะเป็นตัวอย่างในการดูงานให้กับพื้นที่อื่นๆที่จะนำมาเข้าร่วมโครงการต่อไป

มติที่ประชุม รับทราบ

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุม

มติที่ประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องติดตามรายงานการประชุม

ไม่มี

มติที่ประชุม รับทราบ

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องเสนอเพื่อทราบและพิจารณา

ไม่มี

มติที่ประชุม รับทราบ

ระเบียบวาระที่ ๕ วาระอื่นๆ

นายอิสมาแอ สาและ ได้เสนอที่ประชุมให้ทราบ ดังนี้

ทุกวันนี้ไม่ใช่แค่จำนวนประชากรไทยที่เพิ่มขึ้นเพียงอย่างเดียว แต่ปริมาณขยะมูลฝอยในประเทศไทยก็มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นทุกปีเช่นกัน ที่ผ่านมามาทางรัฐบาลก็ได้หาแนวทางแก้ไขและจัดการกับปัญหาขยะล้นเมือง ด้วยหลากหลายวิธี อย่างนับไม่ถ้วน ไม่ว่าจะยกให้ปัญหาขยะนี้เป็นวาระแห่งชาติ การกำจัดขยะด้วยวิธีการฝังกลบ การจัดทำร่างแผนแม่บทการบริหารจัดการมูลฝอยของประเทศที่ใช้เงินในการจัดทำถึง ๑๗๘,๐๐๐ ล้านบาท การใช้เหมืองร้างที่สูงเท่าตึก ๓ ชั้นทำหลุมฝังกลบ จัดตั้งโรงกำจัดขยะไฟฟ้าเพื่อเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยสร้างแห่งแรกขึ้นที่ย่านหนองแขม เพื่อการแก้ไขปัญหาขยะในระยะยาว

แต่หากทุกคนในประเทศไม่ร่วมมือกันช่วยตั้งแต่ “ต้นทางการทิ้งขยะ” ระบบการกำจัดขยะจะยิ่งใหญ่แค่ไหนก็อาจไม่สำเร็จได้ในระยะยาว เพราะต้นทางนับเป็นอีกหนึ่งแรงผลักดันที่จะช่วยลดปริมาณและปัญหาขยะของประเทศ อีกทั้งยังนำเอาขยะกลับมาใช้ใหม่ให้เป็นประโยชน์ได้ตามวิธีการจัดการขยะด้วยแนวคิด ๗R ดังนี้...

๑. REFUSE : หลีกเลี่ยงการใช้สิ่งของหรือบรรจุภัณฑ์ที่สร้างปัญหา รวมทั้งเป็นมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม เช่น กล่องโฟมหรือ ขยะมีพิษอื่นๆ

๒. REFILL : เลือกใช้สินค้าชนิดเติม

๓. RETURN : เลือกใช้สินค้าที่สามารถส่งคืนบรรจุภัณฑ์กลับสู่ผู้ผลิตได้ เช่น ขวดเครื่องดื่มประเภทต่างๆ

๔. REPAIR : ซ่อมแซมเครื่องใช้ให้สามารถใช้งานได้ต่อไป

๕. REUSE : นำบรรจุภัณฑ์ใช้แล้วกลับมาใช้ใหม่ เช่น ใช้ถุงผ้า แทนถุงพลาสติก

๖. RECYCLE : แยกขยะที่ยังใช้ประโยชน์ได้ เพื่อให้ง่ายในการจัดเก็บและส่งต่อไปแปรรูป เช่น กระจก ขวดพลาสติก ขวดแก้ว ฯลฯ

๗. REDUCE : ลดปริมาณการใช้และหาทางเพิ่มประสิทธิภาพการใช้งานของสิ่งของต่างๆ

มติที่ประชุม รับทราบ

ปิดการประชุมเวลา ๑๖.๐๐ น.

(นายสุกรี มะบา)
ผู้จัดบันทึกการประชุม

(นางมาสนะ ลาสะ)
ผู้ตรวจรายงานการประชุม